Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Casus concientiae - Cod. Ettenheim-Münster 211

Bayer, Rochus

[S.l.], um 1660-1661

Quaestio 4ta

urn:nbn:de:bsz:31-118955

Visual Library

Quaestio 4ta.
De
Cessatione Jurisdictionis.

Jurisdictio ordinaria non cessat mortuo vel deposito concedente cum iurisdictionem excipiunt tamen contra aliqui iuxta dictionem Vicarii Generalis hac per mortem Episcopi cessat et cum Episcopi iurisdictione suspensa etiam dicta iurisdictio Vicarii suspenditur cum utriusque sit unum eodem tribunal ita S... L. 3. D. 29. non desunt tamen DD. qui contrarium non improbabiliter tradant, cum alicubi ut in Dioecesi Augustana sit alia consuetudo et ita sentit Henriquez L. 7. de indulgentiis C. 21. n. 8. litera I. ubi citat ... Vel ... Guarrelam officium neque per Episcopi seu generalis Vicarii non expirat de se mortuo Episcopo sed per capitulum sede vacante deponitur gesta etiam Vicarii adhuc valent post mortem Episcopi quoad negotia iam cepta et inchoata sicut etiam valent ... sicut nescitur mors Episcopi cito ipse Vicarius continuat quemadmodum etiam valent confessiones quando ignoratur an papa revocarit bullarum gratiam vide ... L. 3. D. 30. n. 4. D. 22. n. 89. hac de iurisdictione ordinaria.

Cessat iurisdictio delegata (modo absolute et non a certum tantum ad tempus sit delegata) Episcopo mortuo vel deposito concedente cum iurisdictionem hinc videntur poenitentiarii et confessarii ab Episcopo constituti pergere in suis officiis donec a capitulo vel successore mortui Episcopi revocentur aut amoveantur, sic etiam sacellanii et cooperatores parochi pergunt eo defuncto in confessionibus et aliis ... ita ... D. 5. n. 42. Laiman L. 5. Tr. 1. C. 10. n. 22. nec expirant commissiones dispensandi in votis aut matrimonii impedimentis facta a Papa per commissarios, nec facultas eligendi confessarium concessa per iubilaeum ... absolvendi ordines, audiendi confessiones et alia concessa et similes quae censentur ... gratia facta eo quod licent in ... gratia sua valeat (seu foret in ...) et quidem laudat ... iudicatur ... posita in favorem sacerdotum qui confitentium ... etiam ... non dum venerit ad poenitentem ... facta quae ... iam ... ; hac de gratia et favore seu dicendum ... de mandato hoc non extinguitur mortuo mandante ut ... L. 7. n. 25 et 16. porro facultates istae seu gratiae ... non finiuntur ... etiam ... pro aliis et pluribus vicibus ... qui habet facultatem eligendi sibi confessarium eligere cum sit non solum pro hac vel illa una vice, sed etiam deinceps pro aliis vicibus eligere sit quem magis velit ita ... n. 38. ... in aliis gratiis ... dicendi missam in oratorio in gratia assistendi matrimonio ... ordines ... alibi. ... ita Sanchez L. 5. D. 28. n. 76. Laiman L. 5. Tra. 6. C. 10. n. 23.

... non tam ... vel probabilem opinionem (...) in titulo colorato supplere iurisdictionem sed etiam solum errorem ... sine titulo ita ... valida in utroque foro interno scilicet et externo ita

Sanchez D. 49. n. 3. Diana p. 2. Tract. resolut. 43. item qui dubitat de iurisdictione sua an sufficiat vna cum habeat pro valida et licita eam absoluere in necessitate posterius ita ut non teneatur postea alteri iterum confiteri ita Salas qua sup. tract. 8. D. 1. S. 7. n. 83. apud Dianam parte 4. tract. 3. res. 35. S. 5. de casibus reservatis.

Quaestio 5ta.

De

Casibus Reservatis.

Nullum peccatum de facto est reservatum in Suevia communiter quod non habeat simul annexam censuram aliquam maxime excommunicationem hac igitur censura sublata desinit esse casus reservatus adeoque sola censura seu excommunicatio autem peccatum ipsum est reservatum ita Suarez Tomo 4. D. 29. S. 2. n. 4. Coninc D. 9. n. 82. hinc si peccatum ab aliquo ita committatur ut excommunicatio ratione ignorantiae ab eo non incurratur (nunquam in censura vel excommunicationem incurrit quando quis ignorat talem censuram aut excommunicationem peccato annexam esse) potest quivis sacerdos expositus ab eo peccato absoluere posterius utpote non reservato ita Henriquez L. 6. C. 17. n. 1. qui expresse ait nullum casum esse reservatum iure communi nisi ratione excommunicationis seu censurae annexae excipiunt autem aliqui aliquos casus aliquos praesertim [illegible] sortilegi contra symoniaci promotores sed non recte, hos non refutat Suarez Thomo 4. D. 29. S. 2. n. 6. addit saepe tamen praecipi ut non absoluantur nisi re ipsa et actu satisfaciant neque merum propositum satisfaciendi semper sufficiat ut absolutio impertiri possit sed exigendum valde ut re ipsa satisfactio sit exhibita ita docet etiam Filliuc. Tr. 2. 269. Si quis casum reservatum confessus sit bona fide putans confessarium habere potestatem ab tali casu absoluendi qui tamen re ipsa non habet talem potestatem, non tenetur denuo talem casum seu peccatum iterum confiteri sacramentaliter habenti potestatem, sed tantum procurare debet absolutionem ab ipsa censura seu excommunicatione quod fieri potest extra confessionem sacramentalem a privilegiatis confessariis qui scilicet potestatem habent absoluendi a censuris seu excommunicationibus reservatis. vide Dianam Verbo absolutio. n. 62. porro qui habet privilegium a papa absoluendi ab excommunicationibus reservatis pro hoc ipso etiam absoluere ab ipsis peccatis reservatis de quo vide Sacrosanctum Decretum hanc non ratam ob illud axioma sublata censura tollitur reservatio, Ceterum ex solo iure communi seclusa consuetudine nullum peccatum est reservatum Episcopis scilicet a solis Episcopis possit absolui ita docet Filliucius Tract. 7. n. 273. Suarez Thomo 4. D. 29. S. 3. n. 6. qui quendam casum nanime a Navarro contra conclusionem allatum velut exceptum refutat, Dixi ex iure communi nam ex consuetudine et peculiari lege plerumque Episcopi in Dioecesi sua casus aliquos sibi reservant a quibus ipsi soli possunt absoluere proinde quilibet parochus et sacerdos Dioecesis suae statuta et consuetudines examinare nosse debet, ut sciat quod sit reservatum quod non in hoc vel illa Dioecesi in qua versatur et beneficium optinet. Q. 6. an possit inferior absoluere a casibus reservatis saltem in dubio.